Wychodzi raz w tygodniu. *Porto opłacone ryczałtem.*

ROK XVI. **Kraków, dnia 21 października 1933** **Nr. 35.**

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Cena abonamentu:
Abonament kwartalny 4 zł
„ półroczny 8 zł
„ roczny 16 zł
Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.
Redakcja i administr. **Kraków, Grodzka 43.**
Telefon Nr. 132-67
Konto P. K. O. Nr. 400.342

Ogłoszenia:

Wiersz milim. 1 szp. na okładce	40 groszy
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki	60 groszy
Wiersz milim. 1 szp. w tekście	60 groszy

Cała strona okładki Zł 200 Pół strony okładki Zł 100
Ćwierć strony Zł 50 Ósma strony Zł 25
Cała strona w tekście Zł 450, Pół strony Zł 23
Ćwierć strony Zł 120 Jedna ósma strony Zł 60

Ani grosza na towar niemiecki!

Komitet Żydowskich Organizacyj Gospodarczych.

Od czego nie należy płacić składek.

Kasa Chorych. Nie należy płacić składek.

1) Od odpraw za przedterminowe zwolnienie z pracy, wypłacanych w myśl art. 39 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16. III. 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych. Dz. U. 35/1928, pozycja 323.

2) Od odpraw za przedterminowe zwolnienie z pracy, wypłacanych w myśl art. 20 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16. III. 1928 r., o umowie o pracę robotników Dz. U. 35/1928, pozycja 324.

3) Od opraw pośmiertnych, wypłacanych w myśl art. 42 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16. III. 1928 r., o umowie o pracę pracowników umysłowych Dz. U. 35/1928, pozycja 323.

4) Od odpraw pośmiertnych, wypłacanych w myśl art. 42. Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16. III. 1928 r. o umowie o pracę robotników Dz. U. 35/1928, pozycja 324.

5) W czasie choroby pracownika, o ile on pobiera z Kasy Chorych zasiłki pieniężne.

6) Od odszkodowania pracowników umysłowych i robotników za niewykorzystane urlopy przy zwolnieniu i w czasie pracy.

7) Od zwrotu opłat za wpisy szkolne za dzieci pracowników.

8) Od wynagrodzeń praktykantów wakacyjnych, studentów politechniki, odpowiadających wymaganiom Reskryptu Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dn. 9. VII. 1931 r. Nr: 1050/U. III. (patrz „Przemysł Metalowy“ Nr. 8 z 1932 r.).

Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych. Nie należy płacić składek:

1) Od odpraw za przedterminowe zwolnienie z pracy, wypłacanych w myśl art. 39 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16. III. 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych Dz. U. 35/1928, pozycja 323.

2) Od odpraw pośmiertnych, wypłacanych w myśl art. 42 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16. III. 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych Dz. U. 35/1928, pozycja 323.

3) Od odszkodowań za niewykorzystane urlopy przy zwolnieniu i w czasie pracy.

4) Od zwrotu opłat za wpisy szkolne za dzieci pracowników.

5) W czasie bezpłatnych urlopów i w takim wypadku należy zawiadomić Zakład o początku i końcu urlopu.

Przy zwolnieniu, o ile pracownik pracował choćby jeden dzień w danym miesiącu kalendarzowym, składkę należy potrącić całą i od **pełnego** wynagrodzenia miesięcznego.

Przy przyjęciu, o ile pracownik zatrudniony był mniej, niż 14 dni w danym miesiącu kalendarzowym, składki potrącać nie należy, o ile więcej od 14 dni, składkę należy potrącić całą i od **pełnego** wynagrodzenia miesięcznego.

Zakład Ubezpieczeni od Wypadków. Nie należy płacić składek.

1) Od odpraw za przedterminowe zwolnienie z pracy, wypłacanych w myśl art. 39 Rozp. Prezydenta Rzplitej z dnia 16. III. 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych Dz. U. 35/1928, pozycja 323.

2) Od odpraw za przedterminowe zwolnienie z pracy, wypłacanych w myśl art. 30 Rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 16. III. 1928 r. o umowie o pracę robotników Dz. U. 35/1928, pozycja 324.

3) Od odpraw pośmiertnych, wypłacanych w myśl art. 42 Rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 16. III. 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych Dz. U. 35/1928, pozycja 323.

4) Od odpraw pośmiertnych wypłacanych w myśl art. 42 Rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 16. III. 1928 r. o umowie o pracę robotników Dz. U. 35/1928, pozycja 324.

5) Od odszkodowań pracowników umysłowych i robotników za urlopy, wypłacanych z powodu rozwiązania umowy o pracę.

Fundusz Pracy. Nie należy płacić składek.

1) Od odpraw za przedterminowe zwolnienie z pracy, wypłacanych w myśl art. Rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 16. III. 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych Dz. U. 35/1928, pozycja 323.

2) Od odpraw za przedterminowe zwolnienie z pracy, wypłacanych w myśl art. 20 Rozporządzenia Prezylenta Rzplitej z dnia 16. III. 1928 r. o umowie o pracę robotników Dz. U. 35/1928, pozycja 324.

3) Od odpraw pośmiertnych, wypłacanych w myśl art. 42 Rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 16. III. 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych Dz. U. 35/1928, pozycja 323.

4) Od odpraw pośmiertnych, wypłacanych w myśl art. 42 Rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 16. III. 1928 r. o umowie o pracę robotników Dz. U. 35/1928, pozycja 324.

5) Od odszkodowań pracowników umysłowych i robotników za niewykorzystane urlopy przy zwolnieniu i w czasie pracy.

6) Od wynagrodzeń praktykantów, uczniów lub wolontarjuszy, nie pozostających w stosunku najmu pracy.

7) Od wynagrodzeń inwalidów wojennych, otrzymujących zaopatrzenia.

Podatek dochodowy i dodatek kryzysowy należy płacić od wszelkiego rodzaju wynagrodzeń i odpraw.

Zestawienie powyższe zawiera niewątpliwie i często spotykane przypadki, wyjątki zaś, które z istoty swojej, w pewnych warunkalh powodują nieopłacanie wkładek — wyjaśnione są wyrokami Sądu Najwyższego, Najwyższego Trybunału Administracyjnego i t. d.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XVI. Kraków, dnia 21 października 1933 Nr. 35.

Treść numeru :

Refleksje „popożyczkowe“.

Pożyczka Narodowa została oficjalnie zakończona. Suma osiągniętych wpływów przekroczyła granice wszelkich oczekiwań. Kwota 330 miljonów złotych stanowi wysiłek wskazujący, że społeczeństwu nie są obce troski o utrzymanie równowagi gospodarczej i walutowej i że społeczeństwo chce walnie przyczynić się do usunięcia tych trosk. Moralnie odniósł zatem rząd wielkie zwycięstwo. Przyznać jednak trzeba, że największą siłę atrakcyjną w akcji subskrypcji Pożyczki Narodowej stanowił moment konieczności obrony waluty, co wskazuje na wielką kulturę gospodarczą naszego społeczeństwa i na zrozumienie niebezpieczeństwa, płynącego dla całego życia gospodarczego z nieustabilizowanej waluty. Społeczeństwo postanowiło bronić waluty, — żeby się tak wyrazić — zębami i poświęciło ostatni swój grosz na cele tej obrony.

Z tego winien sobie rząd zdawać sprawę. Winien pamiętać że całe społeczeństwo pragnie obrony waluty za wszelką cenę. Ten moment zwyciężył w akcji subskrypcyjnej. Gdyby rząd próbował wydostać od społeczeństwa pieniądze np. na pokrycie deficytów z przedsiębiorstw państwowych albo też na budowę nowych przedsiębiorstw, wówczas niewątpliwie społeczeństwo nie pospieszyłoby mu z pomocą. Społeczeństwo dało rządowi pieniądze na utrzymanie stabilizacji waluty. Stabilizacja waluty winna być zadaniem rządu.

* * *

Czy społeczeństwo mogło dać 330 miljonów złotych na Pożyczkę Nardową? Możemy się spotkać z odpowiedzią, że widocznie mogło, skoro dało. Byłoby to jednak rozumowanie zbyt uproszczone. Jeżeli bowiem społeczeństwo dało w chwili obecnej pieniądze na pożyczkę długoterminową, to dlatego, że pieniądze te wydostało w jakiś sposób. A więc urzędnik zmniejszył swą konsumcję o kwotę, odpowiadającą subskrybowanej Pożyczce, zaś kupiec i przemysłowiec wyciągnęli potrzebne sumy z kapitałów obrotowych swych przedsiębiorstw. Gdy urzędnik będzie mniej spożywał, zmniejszą się jego zakupy a zatem zmniejszą się również zakupy detalisty, w dalszej konsekwencji hurtownika a w końcu i przemysłowca. Zmniejszy się produkcja, wzrośnie cyfra bezrobotnych i skurczą się obroty gospodarcze i zwiększy się nacisk deflacyjny. W rezultacie zmniejszy się cyfra wpływów podatkowych i wogóle skarbowych o taki stosunek, o jaki wzrosną trudności gospodarcze i ciasnota gotówkowa. Może się zatem okazać, że Pożyczka Narodowa nietylko nie pokryje deficytu budżetowego, ale że wręcz przyczyni się do jego powiększenia. Rzeczą rządu byłoby zatem przeciwdziałanie skutkom deflacji i staranie się, aby wpływy z Pożyczki Narodowej wystarczyły rzeczywiście na pokrycie deficytu budżetowego przez okres 18 miesięcy, — jak to wyliczył główny doradca ekonomiczny rządu b. min. Matuszewski.

W tym celu konieczną rzeczą jest obranie takiej polityki gospodarczej, którąby zwiększała dochody społeczeństwa, nawet gdyby w pewnych chwilach to zwiększanie dochodów społeczeństwa miało odbić się niekorzystnie na dochodach skarbowych. Należy bowiem pamiętać, że tego rodzaju niedobory skarbowe, o ile istnieją one w okresie równoczesnego wzrostu dochodowości społecznej, — nie trwają długo i po pewnym czasie sytuacja skarbowa doznaje polepszenia.

Rząd musi zatem bezwzględnie ulżyć życiu gospodarczemu. Ulga ta wyrazi się w dostosowaniu wszystkich sztywnych składników gospodarstwa społecznego do zniżonej stopy kryzysowej. Istniejące no-

życe, między cenami przemysłowemi a cenami rolniczemi, między cenami kartelowemi a cenami „wolnemi“, między cenami eksportowemi a cenami wewnętrznemi, między rozwojem gospodarki państwowej i gospodarki prywatnej, między siłą płatniczą ludności a obciążeniem podatkowem itd. itd. — muszą zostać przymknięte. Konsekwencje kryzysu winien ponosić każdy nietylko ten, kto nie był na tyle sprytny, ażeby się schronić za szańce karteli. Należy zatem zniżyć ceny kartelowe do takiego poziomu, któreby umożliwiły nabywanie skartelizowanych towarów przez zbiedniałe społeczeństwo.

Szczególnie długa litanja postulatów znachodzi się w dziedzinie podatkowej. W pierwszym rzędzie winien rząd wydać raz wreszcie ustawę o likwidacji zaległości podatkowych. Dziwić się należy, że rządowi konieczny jest w tej sprawie tak długi okres czasu, Uchwałę o konieczności likwidacji zaległości podatkowych przyjął Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów jeszcze w lipcu b. r. a zatem przed 3-ma miesiącami. Do tej chwili głucho w tej sprawie. Nie sądzimy, aby rząd istotnie **nie** nosił się z zamiarem ostatecznego uprzątnienia rumowiska zaległości w podatkach, pochodzących jeszcze z okresu wysokiej konjunktury gospodarczej. Zaległości tych rząd więcej nie ściągnie i szkoda poprostu zabawy z tą sprawą.

Drugim postulatem jest przygotowanie reformy podatkowej. Podobno coś w tej sprawie przygotowuje się w łonie rządu, jednak w międzyczasie straszy się życie gospodarcze zaostrzeniem ordynacji podatkowej, która została jednogłośnie odrzucona przez cełe życie gospodarcze. W sprawie zniżki cen kartelowych rozpoczęto od rozwiązania kartelu cementowego, co spowodowało znaczniejszą obniżkę ceny cementu, jednak nie wiadomo dotychczas, czy fakt rozwiązania kartelu cementowego jest wypadkiem odosobnionym, czy też stanowi on zapoczątkowanie pewnej nowej polityki rządowej w stosunku do karteli wogóle.

* * *

Społeczeństwo dało stanowczo więcej, aniżeli mogło dać. Nie można powiedzieć, aby sfery urzędnicze rozporządzały wielkiemi dochodami, a jednak Pożyczkę Narodową subskrybowało blisko 890.000 pracowników w sumie 143.604.350 zł., a więc 43.83 procent sumy ogólnej. Ludzie ci ofiarowali **nie swój ostatni grosz, lecz swe przyszłe grosze,** czyli musieli się zadłużyć dla podpisania Pożyczki Narodowej.

Na drugiem miejscu pod względem wielkości udziału w Pożyczce Narodowej stoi handel. I teraz dał handel dowód swego wielkiego patrjotyzmu gospodarczego, który każe mu stanąć na każde wezwanie państwa. Handel, który pod względem dochodu społecznego stoi na 3-ciem miejscu, ofiarowej na cele Pożyczki Narodowej blisko 3 razy więcej aniżeli rolnictwo, które pod względem dochodu społecznego w Polsce utrzymuje się na pierwszem miejscu. Można wprawdzie powiedzieć, że rolnictwo pracuje z deficytem, jednak deficyt ten nie jest chyba tak wielki, aby usprawiedliwiał fakt, że rolnictwo ofiarowało jedynie blisko 12 i pół miljona zł. — gdy handel ofiarował blisko 31 miljonów na Pożyczkę Narodową. Nie chcemy operować demagogją, jednak ta dysproporcja między udziałem rolnictwa i handlu w Pożyczce Narodowej, gdzie handel subskrybował o tyle więcej aniżeli rolnictwo, a z drugiej strony fakt, że rolnictwo otrzymuje całą niemal pomoc finansową i moralną ze strony Państwa, gdy handel nie otrzymuje żadnej pomocy, przeciwnie dostają mu się od czasu do czasu poważne i bolesne cięgi, — powtarzamy, — że ta dysproporcja daje jednak dużo do myślenia o sprawiedliwości w naszej polityce gospodarczej. Handel jest dziś napewno tak biedny, jak rolnictwo, a napewno dużo biedniejszy, aniżeli przemysł, a jednak przemysł, stojący na drugiem miejscu pod względem dochodu społecznego dał niewiele więcej na cele Pożyczki Narodowej, aniżeli handel. W każdym razie przemysł osiąga blisko 3 razy większy dochód społeczny (wraz z górnictwem i hutnictwem) aniżeli handel, a jednak przemysł dał na Pożyczkę Narodową zaledwie 46 miljonów złotych czyli zaledwie o 15 milj. złotych więcej, aniżeli handel, podczas gdy z tytułu udziału w dochodzie społecznym powinien był dać około 100 miljonów złotych. A o ile więcej od handlu powinien był dać przemysł z tytułu koncesyj, przywilejów i ofiar, jakie otrzymuje ze strony rządu i całego społeczeństwa.?

* * *

Rzuciliśmy garść refleksyj „popożyczkowych“. Do jakich wniosków one prowadzą? Oto, że tak, jak życie gospodarcze pospieszyło rządowi z pomocą przez ofiarowanie mu swych ostatnich groszy, tak i rząd powinien, odwzajemniając się choć w części za ofiarność społeczeństwa, złagodzić ostrze fiskalizmu, zaniechać etatyzmu i wogóle ułatwiać społeczeństwu życie przez niewtrącanie się do jego spraw gospodarczych.

Handel zaś ma specjalne życzenie do rządu. Postulaty handlu są znane i nieuznawane. Handel domaga się — prawa do życia!

SEM.

Cła ulgowe.

Dz. U. Nr. 78 ogłasza następujące ulgi celne: a) **za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu**; b) **bez pozwolenia.**

UWAGA REDAKCJI!

Ponieważ celem niniejszej notatki jest **zwrócenie uwagi** zainteresowanym czy i w jakiej wysokości cło ulgowe dla danego towaru jest przewidziane, przeto ograniczamy się **ogólnego** określenia gatunku towaru, bez szczegółowego przytaczania brzmienia odnośnych pozycyj. — Zainteresowani muszą więc ścisłej nomenklatury i określeń szukać w Dz. Ust Nr. 78.

Do grupy a) należą: Śledzie solone (33⅓%), skaleń mielony, kwarc i pegmatyd, olej smarowy ciężki używany przy wytłaczaniu z porcelany artykułów elektrotechnicznych, bez cła. Substrat bituminowo-olejowy (10%), sok winogronowy skondensow. (15%), klipfisze suszone (20%), stinki suszone (5%), szproty suszone, marynowane w oliwie (22%), fosforan dwuzodowy (50%), siarczan baru (50%), chlorek cynowy (15%), nadmanganian potasowy (33%), Benzaldehyd (15%), celulojd nieobrobiony (25%), celulojd w blokach, płytach, arkuszach, prętach, rurach (25%), masy kontaktowe (10%).

Skóry baranie (7%), skóry kozie (24%), skóry kozie kolorowe (27%), skóry lakierowane (11%).

Włókna sztuczne (6%), tkanina półjedwabna działkowa (20%), przędza bawełniana do wyrobu sieci rybackich (15%).

Tkanina bawełniana do wyrobu opon samochodowych (50%).

Szczeliwka gumowe do puszek (10%), szpulki do nici drewniane (20%).

Papier pakowy (50%), papier pergaminowy do wyrobu naczyń papierowych (20%), papier „duplex" drukowany (40%), niedrukowany (10%).

Pręty ze szkła białego do wyrobu wełny szklannej (15%), rurki ze szkła (30%).

Bednarka i blacha do wyroku kółek do obuwia (20%), walce utwardzane (20%), drut stalowy do wyrobu szczotek (15%), formy stalowe (20%), blacha aluminiowa do wyrobu folji aluminjowej o grubości 0.1 mm. i mniej (5%), metal płatkowy aluminjowy (13%), (50%).

Niewyrabiane w kraju maszyny i aparaty sprowadzane do celów produkcyjnych (35%).

Walczaki, dna wygięte żelazne (15%).

Dla celów produkcji samochodowej niewyrabiane w kraju: silniki, lewary, pompki, łożyska, magnety, cewki samochodowe i t. d. bez cła.

Elektrony z węgla (10%), z grafitu (5%).

Wstęgi kinematograficzne (15%), struny jelitowe (10%).

Wyroby z drutu korytkowego do wyrobu parasoli (10%), kamienie półszlachetne (20%).

Drut srebrny topijkowy (20%), (40%).

Bez zezwolenia Ministerstwa:

Olej drzewny (50%), dwutlenek baru (20%).

Fibra wulkanizowana (50%).

Pozwolenia Ministerstwa Skarbu, wydane na podstawie rozporządzenia z dnia 20-go czerwca 1933, oraz z dnia 3-go kwietnia 1933 zachowują ważność do dnia 30-go kwietnia 1934 włącznie, przyczem cło ulgowe od towarów sprowadzonych na podstawie wymienionych pozwoleń, oblicza się wedle zasad ustalonych powyżej.

ULGI CELNE NA OWOCE POŁUDNIOWE, TOWARY KOLONJALNE I OLEJE ROŚLINNE, SPROWADZANE PRZEZ PORTY POLSKIEGO OBSZARU CELNEGO.

Cło ulgowe w procentach cła normalnego t. zw. autonomicznego, zawartego w drugiej kolumnie taryfy celnej przywozowej, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu.

Banany niedojrzałe (17%), pomarańcze gorzkie, t. zw. Grappe-fruits (17%), cytryny (50%), daktyle (66⅔%), rodzynki (20%), figi (30%), migdały (50%), kawa (28%), herbata (60%), kakao (36%), szafran (30%), wanilja (25%), kardamon (66⅔%), pieprz, ziele angielskie, cynamon (35%), goździki i t. d. (32%).

Oleje roślinne o zawartości wolnych kwasów tłuszczowych (50%).

Ulgi celne za zezwoleniem Ministerstwa Skarbu:

Grzyby jadalne (17.2%).

Jabłka luzem (6%), jabłka w opakowaniach (6.6%) od 1-go sierpnia do 15-go listopada 1933. Winogrona

świeże od 1-go października do 31-go października 1933 (51.2%), od 1-go września do 30-go listopada 1933 (27.4%).

Orzechy włoskie (50.7%).

Sole kwasu glicerynofosforowego (70%), kwas acetynosalicylowy (70%), salicylan metylowy (70%), fenacytyna (70%), białczan taniny (70%), guajakol (70%), węglany i sulfopochodne guajakolu (70%).

Atropina (50%), santonina (70%), pepsyna i pepton (70%), acetoanilina (70%).

Skóry kozie, koźlęce i baranie (50%), skóry zamszowe (50%).

Opony pneumatyczne, dętki samochodowe (30%).

Jednocześnie tracą moc ulgi celne z dnia 24-go marca i 21-go września b. r.

Zaostrzenie maksymalnych przywozowych stawek celnych, przewidziane w nowej taryfie celnej z dnia 23-go sierpnia 1932, która weszła w życie 11-go października b. r.

Drewno farbiarskie, garbarskie 10.— zł. za 100 kg.

Węgiel kamienny, antracyt, węgiel brunatny 12 zł. Koks wszelki 12 zł. Brykiety oprócz podpałkowych i z węgla drzewnego 12 zł.

Rtęć 500 zł.

Foki i krety surowe 1000 zł.

Kasztanki, tybety, szlinksy, kozy chińskie, angorskie, koty, króliki, zające, jagnięta, barany, skóry futrzane osobno niewymienione, surowe 1000 zł.

Kauczuk surowy przez porty polskie 93 zł.

Miedź, gąski, bloki, płyty lane, miedź katodowa i t. d. 50 zł.

Aluminjum, gąski, bloki, płyty lane, aluminjum katodowe 130 zł.

Wiórki, opiłki, złomki 50 zł.

Nikiel i inne osobne niewymienione metale 130 zł.

Mosiądz, tombak, spiż, bronz fosforowy i inne stopy miedzi we wiórkach, opiłkach, złomkach 50 zł.

Cła maksymalne i autonomiczne

Od 11-go bm. obowiązująca nowa taryfa celna zawiera dwie rubryki pierwsza, to stawki cła **maksymalnego,** a te obowiązują dla towarów sprowadzonych z państw, z któremi dotychczas nie istnieją **UMOWY HANDLOWE** zatem do importu z Niemiec, Rosji-sowieckiej, Turcji, Albanji, Irlandji i Litwy. Dz. U. 78 ogłasza rozp. ministr. dla ulg celnych stosowanych do towarów przywożonych z Rosji w ramach planu gospodarczego **„SOWPOLTORGU“.** Wyjątek stanowi w tem rozp. o ulgach dla Rosji brak przepisów dla przywozu na skóry futrzane, juchty i przędzę bawełnianą. Cła rubryki drugiej są autonomiczne, zatem niższe i obowiązują dla importu z innemi, wyżej nie wyliczonemi państwami.

Z ulg celnych nowowprowadzonych, ulga celna na jabłka, równa zniżce konwencyjnej, przyznanej Rumunji, stosowana będzie tylko w ramach kontygentu, jaki posiada na podstawie umowy założycielskiej Tow. Sowpoltorg, oraz z uwzględnieniem tych samych warunków, jakie są przewidziane w umowie handlowej z Rumunją t. j. jeżeli chodzi o jabłka w opakowaniach — przy przywozie ich w okresie od 1-go sierpnia do 31-go października względnie od 15-go listopada w zależności od rodzaju opakowania. Ulga celna na grzyby ma na celu utrzymanie dla grzybów suszonych dotychczasowej stawki celnej autonomicznej. Przywóz ich odbywać się będzie również w granicach, określonych umową Sowpoltorgu, przyczem grzyby sowieckie będą mieszane z grzybami polskiemi i reeksportowane.

Rozporządzenie weszło w życie dnia 11-go października 1933 r. i obowiązuje do odwołania.

Na zakończenie należy jeszcze dodać pewną informację, która w pierwszych dniach obowiązywania taryfy może być cenną.

Otóż już od dnia dzisiejszego w taryfie autonomicznej istnieje szereg wyłomów.

Pochodzą one stąd, że jeden tylko z zawartych przez Polskę traktatów taryfowych, mianowicie traktat z Czechosłowacją został wymówiony, a stawki stabilizowane (wyrażone w złotych) przestały obowiązywać. Inne traktaty taryfowe, t. zn. traktaty z Francją obowiązują nadal i stawki w nich zawarte również pozostają w mocy. Stawki stabilizowane, tak, jak były umówione, zniżki zaś procentowe w przeliczeniu od stawek drugiej kolumny nowej taryfy.

Wszystkie powyższe zniżki konwencyjne stosowane są do towarów, pochodzących ze wszystkich krajów, z którymi Polska miała dotychczas i ma dalej traktaty handlowe a nawet na mocy prowizorjum,

podpisanego w Pradze w dniu 6-go bm. (dziś, jutro zapewne „Dziennik Ustaw“ przyniesie wiadomość o wejściu w życie tego prowizorjum) także do towarów czeskosłowackich.

Nowe zakazy przywozu

Z dniem 11 go b. m. weszło w życie rozporządzenie Rady ministrów w sprawie zakazów przywozu do obszaru celnego R. P., szeregu towarów, m. in. owoców południowych, mąki, kasz, ryb, kawioru, konserw mięsnych, kakao, czekolady, win winogronowych niemusujących win musujących, kwasu azotowego, chlorku, amonu, kwasu octowego, perfum, mydeł toaletowych, azotanu sody, saletry chilijskiej, azotanu potasowego, futer wszelkiego rodzaju, jak soboli, tchórzy, skunksów, i t d., tkanin jedwabnych, obuwia skórzanego, koronek, rękawiczek, pończoch, bielizny, kapeluszy, guzików, biżuterji nieprawdziwej, wyrobów ze srebra i złota oprócz folji.

Jednocześnie przywóz do obszaru celnego szeregu towarów, wyszczególnionych poniżej, jest zazabroniony do dnia 30-go kwietnia 1934 r. włącznie.

Spis tych towarów obejmuje zboża, nasiona, trawy i rośliny pastewne, krochmale, słód, buraki cukrowe, cebulę, pomidory, chmiel, goździki, ryby, marmury, węgiel drzewny, oliwę, masło kakaowe, przetwory odżywcze, śledzie, szproty, ryby wędzone, piwo, porter, spirytus surowy, likiery, koniak i wszelkie wódki, związki ołowiu, związki nieorganiczne cyny, alkohole: amylowy i butylowy acetylo-salicylowy i inne kwasy, przyrządzone farby drukarskie i litograficzne, preparaty chemiczne, skóry surowe suche, mokre solone, sucho solone, skóry twarde na podeszwy i pasy, obuwie juchtowe, obuwie chromowe, tkaniny i odpadki wełniane, przędzę bawełnianą surową, tkaniny bawełniane surowe i bielone, nici bawełniane bielone, tkaniny jutowe, ze lnu i konopki, artykuły sanitarne gumowe, tekturę, papier, karton i t. d. wyroby z cementu i betonu, żelazo, stal, miedź, aluminjum, silniki spalinowe, tłokowe, silniki samochodowe, liczniki energji elektrycznej, żarówki, elektryczne aparaty i przyrządy telefoniczne i maszyey do pisania.

Również zabroniony został przywóz do obszaru celnego R. P. towarów, pochodzących lub przychodzących z Rzeszy Niemieckiej, jak owoce południowe, ryż, chmiel, kawa, herbata, ryby, śledzie, gliceryna, kwas solny, siarczan sodu, mydła, futra, wszelkiego rodzaju jak karakuły, foki i t. d., rękawiczki, tkanin z jedwabiu sztucznego, wełny, bawełny i lnu i t. d., rękawiczki, pończochy, wyroby ze szkła, drut żelazny, wyroby z metali i porcelany, stopy operacyjne, maszyny do szycia, fortepiany, pianina, instrumenty wszelkiego rodzaju, ołówki itd.

Rozporządzenie to nie dotyczy towarów, objętych konwencją niemiecko-polską, dotyczącą G. Śląska, objętych umowami o małym ruchu granicznym i objętych zwolnieniami od cła na mocy rozporządzenia ministra skarbu, wreszcie objętych przepisami o obrocie warunkowym, uszlachetniającym i reparacyjnym.

Indywidualne ulgi w spłacie nadzwyczajnej daniny majątkowej

Na podstawie ustępu 2. art. 9. ustawy o nadzwyczajnej daninie (Dz. Ust. R. P. Nr. 29. poz. 248) Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 22-go sierpnia br. L. D. V. 37363|2|33 upoważniło prezesów izb skarbowych oraz kierowników urzędów skarbowych do udzielania indywidualnych ulg w spłacie nadzwyczajnej daniny majątkowej w II. grupie kontygentowej w drodze rozkładania na raty należnych z tego tytułu kwot najdalej do końca roku podatkowego.

Powyższe ulgi mają być udzielane w wypadkach, gdy jednorazowe uiszczenie daniny mogłoby zagrażać egzystencji ekonomicznej płatników.

Upoważnienie to przysługuje: 1) przy daninie do zł. 1.000 kierownikom urzędów skarbowych 2) przy daninie ponad zł. 1.000 prezesom izb skarbowych (Naczelnikowi Wydziału Skarbowego Śląskiegn Urzędu Wojewódzkiego).

Obliczenie nadzwyczajnej daniny majątkowej dla spółdzielń

W związku z wypadkami niewłaściwego obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w II. grupie kontygentowej dla spółdzielń, Ministerstwo Skarbu wyjaśniło

okólnikiem z dnia 13-go września 1933 roku L. D. V. 40665|2|33, że w myśl art. 5. ust. 2. ustawy z dnia 26. marca 1933 r. o nadzwyczajnej daninie majątkowej (Dz. Ust. R. P. Nr. 29 poz. 248) podstawą obliczenia daniny w II. grupie kontygentowej jest obrót, przyjęty ostatecznie za podstawę obliczenia podatku przemysłowego od obrotu. Jeżeli zatem spółdzielni podatek przemysłowy od obrotu za rok 1931 został obliczony od 1|4 lub 1|2 pełnego obrotu, to również daninę dla takiej spółdzielni należało obliczyć od 1|4 względnie 1|2 obrotu.

Wypadki niewłaściwego obliczenia daniny dla spółdzielni będą sprostowane z urzędu.

Ulga dla płatników zryczałtowanego podatku przemysłowego

W Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 28 ukazał się okólnik Min. Skarbu z 28 września 1933. L. D. V. 41559|4|33, mocą którego Ministerstwo upoważnia izby skarbowe do udzielania indywidualnych ulg w spłacie zryczałtowanego podatku przemysłowego i to zarówno we formie rozłożenia na raty wzgl. odroczenia jakoteż umorzenia powyższej należności podatkowej.

Akcja przeciw moratorjum hipotecznemu

Ze Związku Wierzycieli w Krakowie komunikują:

W sprawie znowelizowania ustawy o moratorjum hipotecznem, odbyła się ponowna konferencja dnia 8-go b. m. i celem ujednostajnienia akcji uchwalono powołać do życia w głównych miastach komitety mające za zadanie zebrania faktycznego materjału stwierdzającego wysokość zadłużenia hipotecznego dla ustalenia sumy globalnej zamrożonych kapitałów ciążących na hipotekach. Równocześnie uchwalono wezwać zainteresowanych wierzycieli hipotecznych miasta Krakowa i Województwa Krakowskiego by osobiście lub pisemnie podawali do biura Związku Wierzycieli w Krakowie, Rynek Gł. L. 33, wysokość uwiązanych wierzytelności hipotecznych z wyszczególnieniem wierzytelności pochodzących z przed 1 lipca 1932 r. oraz wierzytelności pochodzących z okresu późniejszego.

PRZYGOTOWANIA DO GRUNTOWNEJ REFORMY SYSTEMU PODATKOWEGO.

Jak informują, wszelkie posunięcia w dziedzinie uporządkowania obecnego stanu podatkowego, oparte na obecnie obowiązujących ustawach, posiadają tylko doraźne znaczenie. Coraz silniej ugruntowuje się przekonanie, że dzisiejszy system podatkowy jest zasadniczo wadliwie skonstruowany i że obciąża nierównomiernie ludność, wywołując w ten sposób silne niezadowolenie w tych sferach, które są stanowczo upośledzone. To też zasadnicza forma podatkowa musi nastąpić. Właśnie w tej sprawie rozpoczęło studja Ministerstwo Skarbu. Studja te obejmują wszystkie podatki bezpośrednie, nie wyłączając podatków komunalnych. Byłoby przedwczesnem informowanie, w jakiej formie reforma będzie załatwiona. W każdym razie prace posuwać się mają tak, by reformę można było zrealizować w ciągu roku 1934.

KREDYTY KOMISOWE DLA ODSPRZEDAWCÓW WYROBÓW MONOPOLOWYCH.

Pod koniec pierwszego półrocza ubiegłego roku, Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego cofnęła wszystkie kredyty komisowe, udzielane odsprzedawcom wyrobów monopolowych z wyjątkiem tych wypadków, w których odsprzedawcy przedstawili zabezpieczenia hipoteczne, zadawalające Dyrekcję Monopolu. Wskutek wspomnianego zarządzenia odsprzedawcy, którzy mogli zdobyć się na zabezpieczenie hipoteczne, musieli obciążyć się kwotą ok. 300 zł. z tytułu wydatków, związanych z udzieleniem gwarancji hipotecznej. Obecnie jednak podobno Dyrekcja Monopolu Spirytusowego zamierza cofnąć wszystkie kredyty.

W związku z powyższym stanem rzeczy, sfery gospodarcze zwróciły się do Dyrekcji Monopolu Spirytusowego z prośbą o utrzymanie w mocy należycie zabezpieczonych kredytów. Gdyby jednak restrykcja kredytów była nieunikniona, sfery te proszą o zastosowanie zasady kilkumiesięcznego wypowiedzenia z tem, iż należne kwoty byłyby spłacone co najmniej w 10 ratach miesięcznych.

Sfery gospodarcze uważają, że ogólna kwota kredytów komisowych jest stosunkowo niewielka, wobec czego ściągnięcie sum należnych z tytułu udzielonych kredytów nie może posiadać dla skarbu państwa większego znaczenia. Natomiast z drugiej strony w razie wykonania powyższego zamierzenia zmniejszyłyby się poważnie obroty wyrobami monopolowemi, gdyż trudno przyjąć, by kupcy, którzy korzystali dotychczas z kredytów komisowych, mogli w równej ilości zaopatrzyć się na zasadach gotówkowych.

ODDŁUŻENIE W PRZEMYŚLE I HANDLU.

Sprawa oddłużenia przemysłu i handlu jest w dalszym ciągu rozpatrywana na terenie Min. Skarbu. Jak słychać, jest rzeczą niemal pewną, iż oddłużenie przemysłu i handlu wykroczy poza granice nowelizacji prawa układowo-zapobiegawczego i będzie unormowane najprawdopodobniej przez specjalną ustawę.

Miejscowy Urząd Miar i Wag

zawiadamia że: z końcem roku 1933 upływa u'gowy okres ważności cechy legalizacyjnej dla narzędzi mierniczych, posiadających cechę 1931 roku, a więc w dniu 1-go stycznia 1934 roku narzędzia te będą uważane jako nielegalizowane i ulegną zakwestjonowaniu bądź przez organa Policji Państwowej, bądź też przez delegatów Urzędu Miar, a właściciele ich będą karani grzywną zgodnie z art. 23 dekretu o miarach.

Należy zatem wszystkie narzędzia miernicze używane w obrocie publicznym, a posiadające cechę roczną 1931 zgłosić do Urzędu Miar, celem ich sprawdzenia i cechowania.

Ponieważ celem Urzędu Miar jest, by w obrocie publicznym były używane narzędzia miernicze legalizowane, legalne i rzetelne przeto przy dobrej woli ze strony P. T. Kupców kosztem minimalnych wydatków, stan ten może być osiągnięty.

W końcu wyjaśnia się, że cecha legalizacyjna na narzędziach mierniczych używanych w obrocie publicznym trwa lat dwa (zasadniczy okres) licząc od dnia 1-go stycznia tego roku w którym narzędzie miernicze zostało zalegalizowane. W roku następnym (okres ulgowy) narzędzie miernicze musi być ponownie zalegalizowane, a po upływie tego okresu ulgowego narzędzie miernicze uważa się za nielegalizowane i ulega zakwestjonowaniu.

W Krakowie należy zgłosić narzędzia miernicze z cechą legalizacyjną 1931, 1930 i starszą do Miejscowego Urzędu Miar i Wag przy ul. Czapskich 5, celem ponownego ich zalegalizowania.

Jako narzędzia miernicze uważa się: przymiary (miary długości) pojemniki, (miary objętości) odważniki, wagi i t. p. używane lub przechowywane w zakładach handlowych i przemysłowych, sklepach, halach handlowych i na targach, w spółdzielniach, gospodarstwach rolnych i t. p. w których odbywa się lub odbywać się może kupno lub sprzedaż, wydawanie deputatów, jakoteż w aptekach, lombardach, zakładach jubilerskich i zegarmistrzowskich.

Biura pisania podań.

Dnia 4 bm. zostało ogłoszone i weszło w życie 14 dni po tej dacie rozporządzenie wykonawcze ministrów spraw wewnętrznych i sprawiedliwości do ustawy o biurach pisania podań. Rozporządzenie postanawia, iż podanie o udzielenie zezwoleń na prowadzenie biura pisania podań kierowane być muszą do odnośnego starosty. Składający podania składać muszą egzamin przed specjalną komisją egzaminacyjną, w skład której wchodzi starosta lub jego zastępca, delegat prezesa Sądu Okręgowego oraz delegat inspektora szkolnego. Egzamin jest piśmienny i ustny, o wyniku egzaminu decyduje komisja większością głosów. W razie niepomyślnego wyniku, egzamin może być powtórzony jeszcze dwukrotnie w conajmniej 6-miesięcznych odstępach czasu. Egzaminom mogą być poddane jedynie osoby, którym starosta zgadza się udzielić zezwolenia na prowadzenie biura. Jeśli biuro pisać ma podania również do władz sądowych, konieczna jest uprzednia zgoda prezesa Sądu Okręgowego.

Od obowiązku składania egzaminu zwalnia starosta osoby, które posiadają odpowiednie studja oraz te, które udowodnią, że bezpośrednio przed złożeniem prośby conajmniej w ciągu 8 lat biuro pisania podań prowadziły.

Biuro pisania podań musi właściciel prowadzić osobiście. Na wypadek choroby lub wyjazdu powinien właściciel biuro zamknąć lub też powierzyć kierownictwo osobie, która uzyska zgodę starosty na pełnienie zastępczo tych funkcyj. Właściciel biura podań musi prowadzić dokładny rejestr sporządzonych w biurze pism i podań, zarówno do władz administracyjnych, jak i do władz sądowych. Rejestr ma być prowadzony w języku polskim.

Rozporządzenie wykonawcze ustaliło dla biur pisania podań następujące taksy:

Za napisanie pisma lub podania pismem ręcznem za każdą stronicę 2 zł., nie więcej jednak, niż 6 zł. Przy piśmie maszynowem mogą biura pisania podań pobierać za każdą stronicę 3 zł., nie więcej jednak niż 9 zł. Za napisanie podania o wydanie świadectwa ubóstwa — 50 groszy. Za sporządzenie odpisu za każdą stronicę pismem ręcznem — 50 groszy, pismem maszynowem — 1 zł. Jeżeli jest to odpis napisanego jednocześnie pisma lub podania, to za każdą stronicę ma być pobierana taksa 50 groszy.

Kronika.

WIOSENNE TARGI LEWANTYŃSKIE W TEL-AWIW — PALESTYNA

wywołały wielkie zainteresowanie w sferach naszych czytelników. Informacyj o możliwościach wywozu i przywozu, w sprawie udziału w Targach, udziela się **tylko osobiście zainteresowanym** w Sekretarjacie Krak. Stowarzyszenia Kupców, ul. Grodzka 43, w poniedziałki, wtorki, środy i czwartki w godzinach od 5—6 wiecz.

GRUPOWE PRZEJAZDY TURYSTYCZNE DO PALESTYNY

z prawem 3-miesięcznego pobytu tamże za indywidualnymi ulgowymi paszportami organizuje administracja „Przeglądu Kupieckiego“ na przejazd polskim okrętem „Polonja“.

Grupowe zwiedzanie kraju pod fachowem kierownictwem.

Przy grupowych przejazdach ulgi w opłatach.

Informacyj udziela się **tylko osobiście zainteresowanym** w Sekretarjacie Krak. Stowarzyszenia Kupców w poniedziałki, wtorki, środy i czwartki od godz. 5—6 wieczorem.

W GDAŃSKU NIE WOLNO OTWIERAĆ NOWYCH SKLEPÓW I WARSZTATÓW.

Senat W. M. Gdańska wydał rozporządzenie, na mocy którego otwieranie nowych sklepów oraz warsztatów rzemieślniczych zakazane jest do dn. 1 marca 1934 r. Również połączenie kilku istniejących sklepów oraz przeniesienie ich na teren innego zarządu gminnego jest niedozwolone. Senat stwierdza w swem rozporządzeniu, że dotychczasowa ilość sklepów i warsztatów w Gdańsku jest zupełnie wystarczająca.

Eksport jagód

Pewna firma zagraniczna, która zakupiła w tegorocznym sezonie większe ilości jagód, zamierza w przyszłej kampanji rozszerzyć swe stosunki z firmami polskiemi i zwiększyć obroty w tym dziale.

W związku z tem upraszamy większe firmy, któreby miały zainteresowanie dla eksportu jagód świeżych i borówek o zgłoszenie pisemne do Sekretarjatu Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców, ulica Grodzka 43. Zaznaczamy, iż muszą to być firmy dające gwarancję tak pod względem moralnym jak i majątkowym, że wywiążą się solidnie z ewentualnie podjętych dostaw.

DETALICZNA SPRZEDAŻ NAPOJÓW ALKOHOLOWYCH.

Ministerstwo skarbu wydało okólnik, ustalający termin załatwiania podań o koncesję na detaliczną sprzedaż napojów alkoholowych przez urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych.

Wobec zdarzających się wypadków załatwiania tych podań ze znacznem opóźnieniem, co odbijło się ujemnie zarówno na interesach monopolu spirytusowego, jak i petentów, ministerstwo ustaliło na rozstrzyganie podań, termin miesięczny.

Jednocześnie ustalono termin porozumienia się urzędu skarbowego z władzami administracyjnemi, które opinjują podania; postanowiono mianowicie, że brak odpowiedzi w ciągu dwóch tygodni należy traktować, jako zgodę władzy administracyjnej na wydanie koncesji.

SYNDYKAT GUMOWY ROZBITY.

Trwające przez 17 dni pertraktacje o syndykat gumowy zostały nadspodziewanie rozbite ze względu na rozbieżności odnośnie siedziby przyszłego syndykatu. Charakterystycznem jest, że wszystkie punkty, objęte umową, zostały uzgodnione i przez wszystkich przedstawicieli fabryk zatwierdzone, jedynie kwestja siedziby syndykatu, przyczyniła się do rozbicia długotrwałych pertraktacyj.

Przemysł łódzki (Gentleman, Schweikert) wysunął projekt na zasadzie którego siedziba syndykatu winna się mieścić w Łodzi. Projekt ten spotkał się ze sprzeciwem ze strony 3-ch fabryk (Pepege, Rygawar, Ardal), które były zdania, że syndykat winien mieć swoją siedzibę w Warszawie, ze względu na możność utrzymywania szybkiego kontaktu ze sferami oficjalnemi i innemi instytucjami.

Wobec nieprzejednanego stanowiska fabryk łódzkich, które, nie wysuwając konkretnych objekcyj, bezwzględnie obstawały przy swoim dezyderacie, pertraktacje zostały rozbite.

REORGANIZACJA ZWIĄZKU IZB PRZEMYSŁOWO-HANDLOWYCH.

Zjazd Związku Izb Przem.-Handlowych zajmował się projektem rządowym powołania do życia Związku Izb Przemysłowo-Handlowych jako organizacji przymusowej. W tym celu nastąpić ma nowelizacja prawa o Izbach Przemysłowo-Handlowych w drodze rozporządzenia p. Prezydenta. Projekt taki zgłaszany jest już poraz drugi, przyczem w pierwszym wypadku poszczególne prowincjonalne Izby Przem.-Handl. wypowiedziały się przeciwko projektowi. Obecnie zjazd wykazał, iż nastawienie to uległo zmianie na co wskazuje naogół przychylne ustosunkowanie się Izb do tego projektu. Wraz z ogłoszeniem rozporządzenia P. Prezydenta wszystkie Izby staną się automatycznie członkami Związku Izb Przemysłowo-Handlowych, który równocześnie uzyska wszelkie uprawnienia osoby prawnej. Poszczególne Izby Przem.-Handl. w dalszym ciągu będą miały prawo komunikować się bezpośrednio z władzami rządowemi w sprawach, dotyczących ich okręgu. Ponadto prowincjonalne Izby Przemysłowo-Handlowe będą w dalszym ciągu posiadały prawo zgłaszania odrębnych opinji we wszelkich sprawach, jednak za pośrednictwem Związku Izb Przem.-Handlowych wypowiadać się będzie w sprawach natury ogólnej na podstawie opinji wszystkich Izb Przemysłowo-Handlowych.

Pamiętajcie o braciach katowanych w piekle hitlerowskim!

Podatek przemysłowy.

PRAKTYKANCI.

ZATRUDNIANIE W PRZEDSIĘBIORSTWIE HANDL.

Praktykant jest uczniem w znaczeniu Dz. VI. prawa przemysłowego i jego zatrudnienie w przedsiębiorstwie nie nadaje przedsiębiorstwu charakteru wyższej kategorji.

Wyrok Izby Karnej (s. 3) SN. z 4 kwietnia 1933 K. 128/33 SN. w sprawie Ludwika R., oskarżonego z art. 98 ustawy o podatku przemysłowym, po rozpoznaniu kasacji Prokuratora Sądu Okręgowego we Lwowie, założonej od wyroku tegoż Sądu z 18 stycznia 1933, na zasadzie art 529 i 583 kpk. kasację oddalił.

Prokurator Sądu Okręgowego we Lwowie zarzuca w kasacji... błędne zastosowanie prawa materjalnego, gdyż zdaniem kasacji zatrudnianie w przedsiębiorstwie handlowem prócz subjekta handlowego także praktykanta i chłopca do posług zobowiązuje do wykupna świadectwa przemysłowego II. kategorji.

W kwestji tej sąd, ustaliwszy, że oskarżony zatrudniał u siebie w przedsiębiorstwie pomocnika, chłopca do posług i praktykanta, wypowiedział zdanie tej treści: „według postanowień załącznika do art. 23 wspomnianej ustawy o podatku przemysłowym przedsiębiorstwo, czy zakład, prowadzący handel towarowy, a opłacający III. kategorji świadectwo przem., może zatrudniać oprócz właściciela najwyżej jednego dorosłego najemnego subjekta handlowego, bo przecież w danym wypadku ani chłopca do posług, ani praktykanta nie można zaliczać do grupy dorosłych najemnych subjektów handlowych“. Zarzut kasacji jest nieuzasadniony. Z brzmienia części II. lit. A I. kategorja trzecia załącznika do art. 23 ustawy o podatku przemysłowym nie wynika wcale, by opłacającemu świadectwo przemysłowe III. kategorji nie było wolno zatrudniać w swem przedsiębiorstwie prócz jednego dorosłego najemnego subjekta handlowego, także innych osób, które nie podpadają pod to pojęcie. Zapatrywanie sądu, że ani praktykant ani chłopiec do posług nie należą do grupy pracowników wyżej określonych, jest zupełnie słuszne. W szczególności co się tyczy praktykanta, to **jest on w rozumieniu ustawy uczniem w znaczeniu** Dz. VI. ustawy przemysłowej (rozporządzenie Prezydenta Rzplitej z 7 czerwca 1927, poz. 468 Dz. Ust.), którego zatrudnienie (praktyka) w przedsiębiorstwie nie nadaje przedsiębiorstwu charakteru wyższej kategorji. W tej kwestji wypowiedział się już S. N. w orzeczeniach Nr. 28/28, 328/31, 447/31 Zbioru orzeczeń.

Wprawdzie ani ustawa przemysłowa, ani inne ustawy, mające związek z prawem przemysłowem, nie podają ustawowego pojęcia praktykanta, lecz pojęcie to w znaczeniu potocznem, w jakiem zostało użyte w wyroku, jest przecież zidentyfikowane z pojęciem ucznia przemysłowego (Dz. VI. cyt. ustawy przemysłowej) i ucznia rzemieślniczego (terminatora, jak go nazywają przepisy Dz. IX. C. cyt. ustawy przemysłowej). Identyfikacja ta znajduje swój wyraz w przepisie art. 9 utawy z 2 lipca 1924, poz. 636. Dz. Ust. o pracy młodocianych i kobiet i w przepisie art. 4, l. I. rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z 16. marca 1928 poz. 323 Dz. Ust. (rozporządzenie wyk. Ministra Pracy i O. S. z 14 sierpnia 1930 poz. 588 Dz. Ust.). Nie może być zatem praktykant, nie mówiąc już o chłopcu do posług, zaliczany do grupy subjektów handlowych w znaczeniu ustawy o podatku przemysłowym, dlatego zaskarżone orzeczenie jest trafne i do jego zmiany S. N. żadnej podstawy nie znalazł...

JAK NALEŻY OBLICZAĆ OBRÓT PRZEDSIĘBIORSTWA KOMISOWEGO?

Według ustawy o podatku przemysłowym, w przedsiębiorstwach komisowych, uważa się za obrót sumę prowizji, komisowego, oraz wszelkich innych wynagrodzeń za wykonane świadczenia i usługi.

W konkretnym wypadku N. T. A. wyjaśnił, że przewidziane w ustawie „wszelkie inne wynagrodzenia“ nie mieszczą się ani w pojęciu prowizji, ani też komisowego. Skoro przytoczony przepis wymienia zarówno świadczenia, jak i usługi komisanta, to wynika z tego, że prawodawca miał na myśli nietylko samo wynagrodzenie komisanta, ale także i inne pozycje, obejmujące wynagrodzenie w wykonaniu zlecenia. Jeśli wynagrodzenie to obejmuje także zwrot wydatków komisanta, np. za reklamę, to i wydtki te, stanowiące koszty handlowe nie ulegają potrąceniu od obrotu podatkowego.

N. T. A. uznał, że koszty wynajmu magazynu oraz opłat stemplowych również stanowią koszty handlowe przedsiębiorstwa komisowego i niezależnie od przerzucenia ich na klijenta, jako pozostające w ścisłym związku z prowadzeniem przedsiębiorstwa komisowego stanowią część składową obrotu takiego przedsiębiorstwa.

Wahania kursu dolara amerykańskiego.

Dzień	KWIECIEŃ 1933		MAJ 1933		CZERWIEC 1933		LIPIEC 1933		SIERPIEŃ 1933		WRZESIEŃ 1933		Dzień
	Kurs kabla New-York	Dolar w obrotach prywatnych	Kurs kabla New-York	Dolar w obrotach prywatnych	Kurs kabla New-York	Dolar w obrotach prywatnych	Kurs kabla New-York	Dolar w obrotach prywatnych	Kurs kabla New-York	Dolar w obrotach prywatnych	Kurs kabla New-York	Dolar w obrotach prywatnych	
1	8.92	8.89	7.60	7.50	7.55	7.50	—	6.94	6.65	6.65	6.25	6.22	1
2	—	—	7.57	7.40	7.55	7.51	—	—	6.71	6.76	6.22	6.20	2
3	8.92	8.88	—	—	—	—	6.70	6.70	6.49	6.50	—	—	3
4	8.92	8.88	7.63	7.46	—	—	6.73	6.60	6.57	6.60	6.18	6.17	4
5	8.91	8.88	7.47	7.35	—	7.50	6.65	6.48	—	6.57	6.18	6.19	5
6	8.91	8.88	7.35	7.35	7.52	7.47	6.57	6.44	—	—	6.22	6 20	6
7	8.92	8.88	—	—	7.46	7.40	6.45	6.22	6 58	6.58	6.20	6.16	7
8	8.92	8.88	7.55	7.40	7.37	7.32	—	6.00	6.66	6.62	6.22	6.19	8
9	—	—	7.75	7.53	7.38	7.32	—	—	6.59	6.58	6.34	6.30	9
10	8.91	8.87	7.60	7.50	7.32	7.30	6.12	5.95	6.59	6.58	—	—	10
11	8.91	8.89	7.60	7.50	—	—	6.23	6.10	6.61	6.57	6.34	6.31	11
12	8.90	8.89	7.57	7.49	7.22	7.20	6.37	6.35	—	6.57	6.32	6.26	12
13	8.90	8.88	7.63	7.55	7.28	7.25	6.23	6.22	—	—	6.25	6.21	13
14	8.90	8.88	—	—	7.39	7.35	6.23	6.22	6.63	6.60	6.21	6.18	14
15	8.88	8.87	7.70	7.60	—	—	—	6.30	—	—	6.10	6 05	15
16	—	—	7 66	7.62	7.50	7.39	—	—	6.69	6.63	6.06	6.03	16
17	—	—	7.71	7.70	7.43	7.36	6.24	6.27	6.70	6.66	—	—	17
18	8.87	8.86	7.69	7.72	—	—	6.20	6.20	6.56	6.53	5 90	5.85	18
19	8.77	8.70	7.76	7.74	7.33	7.29	6.14	6.11	—	6.55	5 91	5.83	19
20	7.95	8.05	7 82	7.80	7.27	7.20	6.29	6.25	—	—	5.64	5 66	20
21	8.05	8.15	—	—	7.27	7.23	6.41	6.32	6 54	6.54	5.89	5.85	21
22	8.28	8.28	7 76	7.78	7.25	7.22	—	6.35	6.57	6.52	5 81	5.73	22
23	—	—	7.72	7.72	7.20	7.14	—	—	6.55	6 50	5.77	5.70	23
24	8.10	8.16	7.71	7.69	7.20	7.13	6.37	6.35	6.48	6.38	—	—	24
25	8.00	8.03	—	—	—	—	6.38	6.34	6 38	6.30	5.90	5.85	25
26	8.11	8.05	7.70	7.65	7.14	7.09	6.46	6.41	6.15	6.19	—	5.75	26
27	8.12	8.08	7.59	7.50	7.18	7.12	6.45	6.45	—	—	5.90	5 86	27
28	8.14	8.11	—	—	7.10	7.—	6.78	6.62	6.30	6 27	5.92	5.88	28
29	7.93	7.75	7.55	7.45	—	—	—	6.60	6.27	6 23	5.83	5.87	29
30	—	—	7.51	7.42	7.03	6.94	—	—	6.31	6.26	5.89	5 80	30
31	—	7.60	7.43	7.41	—	—	6.46	6.45	6 31	6.26	—	—	31

Kursy są podane na podstawie biuletynu giełdowego PAT‘a.

Wydawca Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter.
Redaktor odpow. Samuel Kurzman. Drukarnia Józefa Fischera, Kraków, Grodzka 62. Telefon 104-12